

Im Wirrnis der heutigen Tilien-Nomenclatur kann nur mit strengster Konsequenz Ordnung geschaffen werden. Dies gelingt nur wenn die Formen mit scharfem Blick unterschieden und ihre vermutliche Abstammung mit strenger Kritik festgestellt wird.

Der Bastard *americana* × *platyphyllos* als Combination der reinen Stammeltern wird bei uns hie und da auch angepflanzt, er hat aber bisher leider keinen unaufrechtbaren Namen erhalten. Ich schlage für selben *Tilia confusa* vor.

T. Györffyana WAGN. (*americana* × *pseudorubra*). Blätter ziemlich gross, cca 10 cm lang, 8 cm breit, schwach herzförmig, etwas ungleich und grobgesägt, Zähne bespitzt, an jene der *T. americana* erinnernd; Blätter oberseits dunkelgrün, unterseits kahl, nur in den Nervenwinkeln bebärtet. Flügelblätter cca 10 cm lang, 2 cm breit, sitzend, oder sehr kurz gestielt; Früchte gross, cca 11 mm lang, 8 mm dick, elliptisch, gerippt und kurzflaumig.

In der Bienenwirtschaft (méhészeti gazdaság) bei Gödöllő gepflanzt.

T. Györffyana gehört mit ihrem dunkelgrünen, grossen Laube, mit ihren grossen Flügelblättern, die vom dunklen Hintergrund sehr auffallend abstechen, und mit ihren grossen Früchten zu den schönsten Linden und es wäre nur empfehlenswert, wenn sie als Zierbaum weiter verbreitet werden würde.

Ich benannte sie zu Ehren unseres verdienstvollen Bryologen, des Herrn Dr. STEPHAN GYÖRFFY, Professor an der Universität in Szeged.

A *Parmelia verruculifera* NYL. alakköre.

Les formes du *Parmelia verruculifera* NYL.

Irta : }
Par : } **Gyelnik V.** (Budapest)

A következőkben a Magyar Nemzeti Múzeum Növénytaní Osztályának herbariumában található *Parmelia verruculifera* k revizióját adom közre.

Parmelia verruculifera NYL. in Flora vol. LXI. 1878. p. 247.

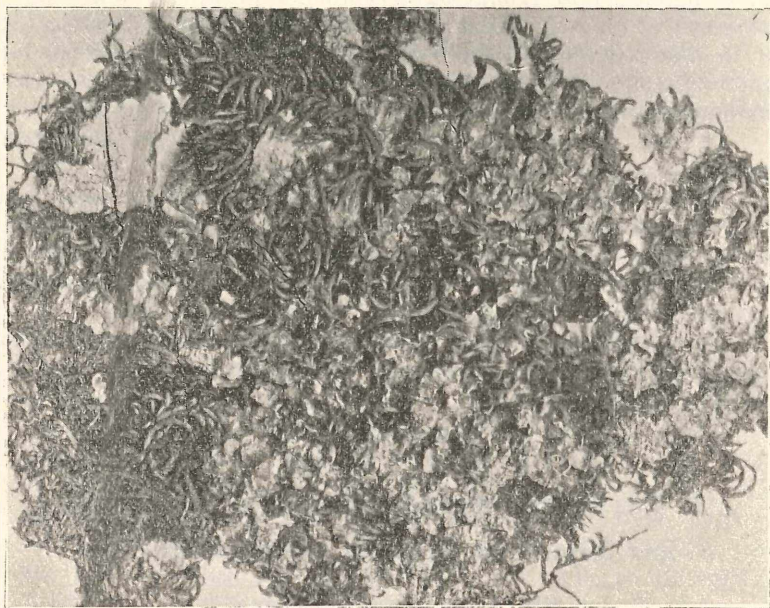
F. pernitens LETTAU in Hedwigia. vol. LII. 1912. p. 227.

Forma typica. Thallus substrato plus minusve adpressus, superne griseo-fuscus vel pallido-fuscus vel viridulo-fuscus vel fuscó-castaneus, sorediatus. Soredia primum rotundato-maculata, demum confluentia et crustam confluentem formantia. Medulla CaCl + rubescens.

EXS. *Parmelia verruculifera*, Krypt. exs. 2073.

HAB. Germania (Baden): ad viam publicam ad Inzlingen prope Lörrach, ad corticem truncorum Juglandum (LETTAU. Vidi Krypt. exs. 2073.)

Hungaria. Com. Pozsony. Fraxinus kérgén a „Detrekői várom“ alatt, ca 350 m. s. m. (TIMKÓ); Com. Zala. Fraxinus kérgén a „Badacsony hegy“ platóján, ca. 420 m. s. m. Badacsonytomaj mellett (TIMKÓ); Com. Pest. Quercus törzsének kérgén tölgyesben a „Szikra erdő csöszháza“ közelében Alpár felett, ca. 100 m. s. m. (TIMKÓ); Populus pyramidalis törzsének kérgén az Ecsér melletti erdőben, ca. 160 m. s. m. (TIMKÓ); Populus alba kérgén a „Bugaci nagyerdő“ buckái között, Kecskemét határában, ca. 120 m. s. m. (TIMKÓ); Robinia kérgén a „Jakobi sarok“ erdőben, a Kecskemét határához tartozó Puszta Monostorban, ca. 120 m. s. m. (TIMKÓ);

Habitus Parmeliae verruculiferae f. laxae Gyel. Phot. spec. orig.

Juniperus communis ágain a „Monostori malom erdő“ buckái között, Bugacmonostor mellett, Kecskemét határában, ca. 125 m. s. m. (TIMKÓ); Populus kérgén a „Bugaci nagyerdő“-ben, Kecskemét határában, ca. 120 m. s. m. (TIMKÓ); Com. Lika-Krbava Croatiae. Dl. Pazariste, ad Tiliam, ca. 590 m. s. m. (BAUMGARTNER).

Obs. 1. Telep felülete mindig fényes, legalább is a sorediummentes szegély karélyokon. A kevés soredium nem tekinthető másnak, mint fejlődési stádiumnak. Telep színe a világos zöldesbarnától a sötét gesztenyebarnáig minden árnyalatban előfordul. Az elmondottak alapján tehát a f. *pernitens* nem lehet más, mint a tőalak.

F. *pruinosa* HILTZ in Annal. Mycolog. vol. XXII. 1924. p.

224. *Thallus superne plus minusve pruinosis. Medulla CaCl + rubescens.*

HAB. Hungaria. Com. Turóc. *Salix kérgen. Stubnyafürdő m., ca. 500 m. s. m. (MARGITAI); Com. Pozsony. Acer kérgén, a „Detrekői várrom“ mellett, ca. 400 m. s. m. (TIMKÓ).*

Obs. 2. Mint fentebb említettem, a telep felszínének sötétebb vagy világosabb barna színe nem lehet forma megkülönböztető bélyeg. Ezért e formának eredeti leírásában (l. c.) említett világosbarna szín sem tartozik a forma megkülönböztető bélyegei közé. A telep felületének gyengébb vagy erősebb deressége fejlődési stádium csupán.

F. *laxa* GYELNIK f. n. *Thallus magis partitus, superne non pruinosis, lobis angustis, ca. 1—2—4 mm., discretis, ad margines magis crenulatis. Medulla CaCl + rubescens.*

HAB. Hungaria. Com. Pozsony. Moha között *Quercus kérgen, „Mala Letarsarna“, ca. 400 m. s. m. Szomolány mellett (ZAHLBRUCKNER et TIMKÓ. Spec. orig.); Com. Pest. Mohás mézskötuskón a „Nagykopaszhegy“-en, Nagykovácsi mellett, ca. 550 m. s. m. (TIMKÓ).*

Obs. 3. Mohon előforduló oekologiai forma.

F. *irregularis* GYELNIK. f. n. *Similis f. laxae sed lobi marginales superne coerulescenti-pruinosis. Medulla CaCl + rubescens.*

HAB. Hungaria. Com. Pest. *Trachyttufa sziklafalon, a Fellegvár alatt, ca. 340 m. s. m. Visegrád mellett (TIMKÓ. Spec. orig.).*

Résumé.

Il s'agit dans ce petit article de la révision des formes du *Parmelia verruculifera* NYL. que j'ai trouvé dans l'herbier de la Section Botanique du Musée National Hongrois à Budapest.

Obs. 1. La face supérieure du thalle est toujours luisante, au moins sur les lobes marginales où les sorédiés manquent. Une petite quantité des sorédiés ne signifie qu'une période du développement. La couleur de la face supérieure du thalle se présente de clair verdâtre brun jusqu'au brun foncé dans toutes les variations. Il s'ensuit des précédents, que la forme *pernitens* n'est autre chose, que la forme typique.

Obs. 2. Comme j'ai dit dans l'obs. 1. la couleur brune plus claire ou plus foncée de la face supérieure du thalle n'autorise à distinguer une forme. À cause de cela la couleur brune claire, comme on peut la lire dans la description originale, ne peut entrer parmi les caractères qui distinguent une forme. La pruine plus ou moins forte de la surface du thalle n'est autre chose, qu'une période du développement.

Obs. 3. La forme *laxa* est une forme oecologique, elle se développe sur les exemplaires qui croissent sur des mousses.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1929

Band/Volume: [28](#)

Autor(en)/Author(s): Gyelnik [ab 1935 Köfaragó-Gyelnik] Vilmos

Artikel/Article: [Les formes du *Parmelia verruculifera* Nyl 173-175](#)